

[Inger Stilling Pedersen.]

at der er sket det i tiden fra den tidligere behandling, at det udvalg er nedsat til at føre kontrol med ministerbevillingerne, der skulle ned-sættes, og det udvalg er vi taknemlige for.

Lis Starcke (DR):

Retsforbundets ordfører i denne sag har des-værrer ikke kunnet være til stede, så jeg skal komme med nogle få bemærkninger.

Jeg er sikker på, at vor repræsentant i kultur-udvalget vil arbejde med på en yderligere forbedring af lovforslag nr. L 99. Det er jo mest tekniske forandringer og forenklinger, der er sket. Jeg skal blot i parentes selvfølgelig beklage, at det er nødvendigt at lave ændringer af hensyn til De europæiske Fællesskabers forskellige regler.

Så vil jeg ellers gerne tale om lovforslag nr. L 98 og erklære, at retsforbundet ønsker ingen indgreb i den kunstneriske frihed eller i ytringsfriheden, og derfor kan vi ikke gå ind for dette lovforslag. Efter vor mening består vanskeligheden i, at faren allerede er opstået ved, at der gives den offentlige støtte. I og for sig er det vel en naturlig reaktion hos befolkningen, at den oprøres, når den synes, at dens penge bruges forkert eller eventuelt skader landets interesser. Lovgivningen er altså blevet forkert med den givne offentlige filmstøtte.

Dette lovforslag fra konservativ side, der er lige så uheldigt, er fremkaldt af det først-nævnte. Jeg synes, det er en dårlig tjeneste at gøre kulturministeren, at han skal stå som den ansvarlige. Jeg mener, at vil man have filmstøtte, så må man sørge for at decentralisere beslutningsprocesserne mest muligt, eventuelt have en instans, der er direkte ansvarlig over for folketinget.

Waldorff (VS):

Der kom en ganske interessant bemærkning her til sidst, nemlig at det konservative forslag var fremkaldt af det, der kaldes en uheldig administration af statens penge.

Sådan som jeg har forstået de konservative og andre, så skulle denne uheldige administration altså bestå i, at man rent faktisk giver penge til, at folk kan få lavet nogle film. Hvis man skal skære det ud i pap, så består fru Lis Starckes argumentation i, at når folk tillader sig at benytte de muligheder, der ligger for at komme til orde i en given lov, så er det altså forstå-

ligt, at der kommer en lov fra ultraborgerligt hold, som indskrænker disse muligheder. Det synes jeg er en ganske betegnende holdning.

Derudover vil jeg ikke svinge mig op til de store ord om det konservative forslag. Vi har haft mange lejligheder i den sidste uge til at tale om censur og indskrænkning i ytringsmulighederne. Det vil jeg ikke gå ind på, men blot konstatere, at naturligvis er der tale om et censurforslag, og alle forsøg på at kalde det noget andet er rent vrøvl. Det kan heller ikke komme bag på os, at fremskridtspartiet og kristeligt folkeparti støtter disse ting. Den almindelige tilslørende virksomhed fra fremskridtspartiets side om, at man er tilhænger af ytringsfrihed, er så gennemskuelig, at man næsten ikke kan forstå, at de gider blive ved med at trave rundt i den.

Jeg kan i det store og hele tilslutte mig den kritik, som både fra socialdemokratiets og fra andre sider er kommet af det konservative forslag.

Men så bliver man næsten også nødt til at tilføje, at dette med ytringsfrihed altså handler om mere end de formelle rammer for ytringsfrihed. Det handler også om økonomi. Så må man selvfølgelig endnu en gang nævne Workshopen, som er et eksempel på, hvordan økonomiske indskrænkninger, ganske korrekt fremkaldt gennem et borgerligt pres, også fører til reelle indskrænkninger i ytringsfriheden.

Endvidere er der grund til at nævne, at det pres, som opretholdes og forstærkes fra borgerligt hold, har en anden indskrænkende virkning, nemlig den, at selvrens bliver mere og mere almindelig. Jeg vil godt nævne den film, som ikke blev til noget, den såkaldte Danmarksfilm, som er blevet stoppet ud fra det, der kaldes et kvalitetskriterium. Jeg mener selvfølgelig, at et kvalitetskriterium er betænkeligt i den forstand, at man ligesom opererer med det som noget, der er uafhængigt af andre størrelser. Et kvalitetskriterium er naturligvis politisk, og der er for mig ingen tvivl om, at netop kvalitetskriteriet i denne forbindelse er blevet anvendt politisk for at stoppe denne film. Det behøver ikke nødvendigvis føre til, at man anklager de mennesker, som har haft med den at gøre, for forsøg på censur.

Jeg mener, at dette oplever vi en masse steder. Det er almindelig utryghed, det er angst, det er forsigtighed, som hænger sammen med,